

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014, declarat de avocata Rodica Gaina, în numele inculpatului

***Bulat Evghenii Alexandr**, născut la 16 mai 1991 în Kazahstan, locuitor al or. Florești, str. A. Mateevici, 29, ap. 48, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătorei Florești din 26 iunie 2013, în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 217 alin. (2), 84, 90 Cod penal, la 2 ani 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea ce ar avea acces la substanțe narcotice pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an;

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

09 ianuarie – 12 iunie 2014,

08 iulie – 10 decembrie 2014,

25 februarie – 01 aprilie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Florești din 12 iunie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Bulat Evghenii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței judecătorei Florești din 26 iunie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 25 iulie 2013, orele 20.30, inculpatul Bulat E., aflându-se în or. Florești, str. Frunze, acționând cu intenție directă, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând în mod grosolan și demonstrativ regulile morale și sociale de conviețuire, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Zosim Ion, o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i, vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care vina lui este dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincere de cele comise, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a săvârșit o infracțiune mi puțin gravă, nu este angajat în câmpul muncii și nu are ocupație, anterior a fost condamnat, prezența urmărilor grave survenite în urma comiterii infracțiunii, că nu s-au constatat pe caz circumstanțe atenuante, concluzionând că inculpatul nu prezintă un pericol sporit pentru societate.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită în baza art. 287 alin.(2) lit. a), 85 Cod penal o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond a aplicat neîntemeiat inculpatului o pedeapsă blândă și inechitabilă, care nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise.

Nu a ținut cont de stipulările art. 61 Cod penal, că scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, de caracterul social-periculos al faptei comise, de consecințele negative survenite asupra sănătății părții vătămate, că inculpatul este caracterizat negativ, că nu s-au constatat circumstanțe atenuante, că are antecedente penale și că, după o lună de la pronunțarea sentinței din 26 iunie 2013, el săvârșește cu intenție o altă infracțiune mai puțin gravă.

Aceste circumstanțe dovedesc că inculpatul prezintă pericol pentru societate și corectarea, și reeducarea lui poate avea loc numai prin aplicarea unei pedepse reale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță.

Bulat Evghenii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței judecătorești Florești din 26 iunie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea ce ar permite de a avea acces la substanțe narcotice pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 10 decembrie 2014.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond n-a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptelor infractorice comise, nu va atinge scopul de corectare și reeducare a ultimului.

Materialele cauzei denotă faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, nu are ocupație, anterior a fost judecat, a săvârșit ultima infracțiune în termenul de probă, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Instanța de fond a ignorat principiile individualizării pedepsei, nu a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului care anterior a comis alte infracțiuni, însă sancțiunile aplicate nu și-au atins scopul.

Astfel, concluzia instanței de fond despre posibilitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal este greșită.

În asemenea împrejurări, aplicarea față de inculpat doar a unei pedepse privative de libertate va fi echitabilă faptei infracționale săvârșite și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Avocata Rodica Gaina a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta a indicat că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă legală și echitabilă, iar instanța de apel nu a luat în considerație că caracteristica inculpatului de la locul de trai nu corespunde realității, deoarece este total opusă caracteristicilor de la Liceul Teoretic „Anton Cehov” din Florești și de la S.A. „Mărculești-Combi” unde el a activat, certificatului eliberat de Institutul de Relații Internaționale din Moldova care confirmă că el a fost student în perioada 2009 - 2011, că starea sănătății inculpatului este nesatisfăcătoare și că, la pronunțarea deciziei de către instanța de apel, inculpatul era încadrat în câmpul muncii neoficial.

Partea vătămată nu are pretenții materiale și nu solicită o pedeapsă privativă de libertate, inculpatul este educat de bunica sa fiindu-i ajutor.

Inculpatul a recunoscut vina pe deplin, se căiește în cele comise, a solicitat instanței de fond examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, a cooperat cu organele de urmărire penală.

Fiind deja izolat pe parcursul la o lună și ceva, el a înțeles atît greșeala comisă, cît și seriozitatea și severitatea legii și pedepsei penale.

În decizia contestată instanța a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, pe cînd art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, conform art. 16 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor

de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 90 alin.(10), 85 alin.(3) Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85 Cod penal. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În această consecutivitate, instanța de apel just și-a întemeiat soluția pe gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una mai puțin gravă, și pe persoana celui vinovat - la locul de trai este caracterizat negativ, nu are ocupație, anterior a fost judecat, însă sancțiunile aplicate nu și-au atins scopul și a săvârșit o altă infracțiune în termenul de probă, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, concluzionând întemeiat că aplicarea față de inculpat doar a unei pedepse privative de libertate va fi echitabilă faptei infracționale săvârșite și va atinge scopul de corectare și reeducare a ultimului (*pct. 4 din decizie*).

Argumentul recurentului că în decizia contestată instanța a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, este neîntemeiat. Or, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel doar a reprodus argumentul procurorului apelant în sensul vizat, dar nu a și constatat asemenea circumstanță (*pct. 4, 5 din decizie*).

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5* din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea

instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că instanța a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Gaina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2011, în privința inculpatului Bulat Evghenii Alexandr, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2014, declarat de avocata Rodica Gaina, în numele inculpatului

***Bulat Evghenii Alexandr**, născut la 16 mai 1991 în Kazahstan, locuitor al or. Florești, str. A. Mateevici, 29, ap. 48, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătoriei Florești din 26 iunie 2013, în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 217 alin. (2), 90 Cod penal, la 2 ani și 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea ce ar avea acces la substanțe narcotice pe un termen de 2 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Gaina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 201, în privința inculpatului Bulat Evghenii Alexandr, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 15 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco